

халетина, като мисиръ са перчи ; а под-
скача като Шарка, — като коньтъ на Кра-
левича Марка! Добаръ конь? Хатъ ли
е, байо Либене?

— Хатъ е, Хаджи! Ехъ, Хаджи, Ха-
джи, мурафетътъ не е да купишъ добаръ
конь; а да го купишъ евтино, отговаря
дѣдо Либенъ съ голѣмо въсхищение. —
Азъ са радвамъ не когато купя добаръ
конь; но когато заплаща малко, а купя до-
бро нѣщо! Азъ, Хаджи, съмъ голѣмъ
бинеджия, и разбирамъ на конските рабо-
ти. Когато дохождаха московците, то
азъ си купихъ отъ тѣхъ една катана за
триста гроша заедно съ сѣдлото; а про-
дадохъ я за хилядо, и то безъ сѣдло...
Сѣдлото са намира и до сега въ пру-
стътъ.

— Тжй, тжй, дѣдо Либене, ти си го-
лѣмъ бинеджия, и разбирашъ що купува-
шъ и що продавашъ. А помнишъ ли?.. ти